

tund entre la lleugeresa del teixit i l'aspror de la pedra. Des de mitjan maig fins a finals d'agost, la plaça Major banyolina és acolorida i etèria, nova, gràcies a les ganxeteres i guerrillers. El muntatge s'ha fet coincidint amb l'Exposició de Flors de Banyoles.

>> Arcades de la plaça Major banyolina cobertes amb flors de ganxet.

Treure el nas | De mica en mica, vacuna a vacuna, la gent de la comarca comença a sortir, i no tan sols per fer esport. A Cornellà del Terri han estrenat la programació cultural regular de La Conillera, amb els espectacles *El bon policia* (adaptació d'un text de Rusiñol) i *La vaca que canta*. A Palol de Revardit, el Festival Recòndit ha permès veure el concert de petit format del duet Mireia Vives i Borja Penalba, i l'exposició de Jordi Bosch «Barraca». La mostra de pintura i escultura «40 anys pujant a la mina i Cariatides». La 17a edició de l'(a)phònica ha presentat trenta-tres activitats, la majoria de les quals gratuïtes, amb el Mercat de Música Viva de Vic, el Festival Poesia i + o el Conservatori Liceu de Barcelona, entre d'altres. Enguany la imatge del festival s'ha relacionat amb uns gelats que la Golafreia Janeret ha materialitzat en una línia de polos de tres gustos (mango i maduixa, vainilla i xocolata, i regalèssia).

EL RIPOLLÈS

Text i foto > EUSEBI PUIGDEMUNT

Planoles i Beget | Aquesta crònica comença pels dos pobles més petits del Ripollès: per Planoles perquè de cara al proper curs escolar obrirà l'escola bressol, que comptarà amb els serveis d'un tècnic en educació infantil proporcionat pel Departament d'Edu-

cació, i per Beget perquè els representants de l'Ajuntament de Camprodon, al qual pertany administrativament Beget, es van desplaçar a Madrid per recollir el guardó que l'acredita com un dels onze pobles més bonics de l'Estat espanyol. Val a dir que és l'únic poble de les comarques gironines que ha rebut aquesta distinció i també l'únic poble que s'ha afegit de Catalunya el 2021.

En el capítol d'infraestructures són diversos els punts d'atenció de la comarca. El primer és que el Pla de Rodalies 2020-2030 preveu actuacions en tot el traçat de la línia fèrria, des de l'inici fins a la Cerdanya, per tal de garantir-ne la seguretat i la fiabilitat, com per exemple les obres per reforçar els forjats del pont del tren de Ripoll, que es considera d'alt risc per als vianants i que ha registrat uns quants accidents mortals. El segon, i també a Ripoll, és que la central hidroelèctrica de la Corba ha instal·lat els primers cargols d'Arquimedes de Catalunya, un giny que permet conduir l'aigua en baixada i generar energia elèctrica al mateix temps que possibilita el correcte alliberament del cabal ambiental i el pas de peixos sense perills.

>> Beget, que ha estat distingit com un dels onze pobles més bonics de l'Estat espanyol.

Millora d'infraestructures | A la vila de les abadesses, són tres les notícies que tenen a veure amb la millora de les infraestructures existents. L'una és la decisió de l'Ajuntament santjoaní d'arranjar la palanca de la Batllia, que creua per sobre el riu Ter, lloc de pas de molts passejants i que presenta serioses deficiències. Aquesta decisió ha estat possible gràcies als primers pressupostos participatius. L'altra és l'arranjament de la carretera que puja a l'ermita de Sant Antoni, que està en molt mal estat a causa de la inestabilitat del terreny. La darrera és la finalització de les obres d'urbanització del

polígon industrial de la Colònia Llaudet, prevista per al mes de juny.

A la població de Surroca-Ogassa s'han posat en marxa diverses actuacions necessàries per al municipi: asfaltar l'avinguda de les Mines, instal·lar sis noves columnes d'enllumenat públic, fer un dipòsit d'aigua i canviar el sistema de cloració.

A Vallfogona de Ripollès, gràcies a les subvencions provinents del PUOSC, també s'estan duent a terme obres de millora de la pavimentació i del clavueram d'alguns dels carrers i de la xarxa d'aigües del veïnat d'Avall.

A la Vall de Núria, cal destacar l'aposta de FGC per desplegar l'energia geotèrmica a totes les instal·lacions del recinte.

L'Agència Catalana de l'Aigua, l'ACA, ha destinat 5,2 milions d'euros per sanejar les aigües residuals de la comarca, amb la construcció de cinc futures depuradores a les poblacions de la Ral, Toses, Gombrèn i Rocabrúna, i per redactar el projecte de la depuradora de Campelles.

I, per acabar, dues nòtules de cultura. El Curs de música Isaac Albéniz de Camprodon ha tingut lloc entre els dies 6 i 11 de juliol, en el marc del XXXVI Festival de Música Isaac Albéniz. I enguany s'ha commemorat el vintè aniversari de l'Arxiu Comarcal del Ripollès. Al llarg d'aquests vint anys d'existència els seus fons no han parat d'incrementar-se gràcies a les contínues aportacions de nous fons documentals. Les propostes de cara a un futur immediat passen per la digitalització dels seus fons i per dur a terme una diagnosi de la situació documental dels ajuntaments de la comarca.

LA SELVA

Text i foto > JOAN DOMÈNECH

Tossa de Mar: Sant Grau ja té llibre | El santuari de Sant Grau està situat al cim del puig de ses Cadiretes, a 360 metres d'altitud, a l'inici de l'anomenada *Vallpresona*, topònim que ja evidencia com devia ser de feréstec el lloc quan s'hi fundà l'ermita, esmentada ja al segle XV, quan l'ermità Jaume Corbera la restaurà. Posteriorment, després de la Guerra del Francès, el re-

cròniques

cinte va ser abandonat i no es reconstruí fins al 1882. Darrerament formava part d'una urbanització privada, i un dels èxits de l'Ajuntament actual va ser adquirir-ne la propietat i restaurar-hi l'aplec. Ara la reivindicació arriba al màxim amb el llibre que Mario Zucchitello i David Moré acaben de treure i que es va presentar, fa poc, a la plaça del mateix santuari, plena de tossecs. El volum és exhaustiu, té 710 pàgines i, com diu el subtítol, recull «més de sis-cents anys de talaia espiritual i social de la comarca». Els autors han treballat i contrastat molta documentació, han descrit el temple i els seus annexos, han destacat els personatges que hi estan vinculats, han aprofundit en la vida del patró i en l'expansió de la seva devoció per tot el principat, i, en definitiva, han dotat els habitants de la vila d'un element més que referma la seva personalitat.

Lloret de Mar: Un centenari dolç

Quan passem davant la pastisseria Frigola, que els lloretencs anomenen *Ca l'Arzeni*, trobem aparadors plens de fo-

tografies i documents d'època, eines dels antics confiters, antigues capses d'unes galetes que anomenaven *Delicias de Santa Cristina* i altres objectes i detalls evocadors que recorden que la casa va ser creada el 1921 i que, per tant,enguany celebra els cent anys. Els propietaris van voler compartir el seu goig amb el poble i van celebrar un dia de festa especial. A l'hora dels obsequis van voler donar als clients el mateix que havien ofert els fundadors el 1921: carquinyolis i *manzanilla*. El músic Carles Coll i el seu fill hi van posar bona música i un to de nostàlgia, i tots els assistents van fer vots perquè la casa segueixi repartint dolçor almenys cent anys més.

Anglès: Centenari de Joaquim Bauxell | L'Agrupació Sardanista Floricel, nascuda, al seu moment, en el si d'un grup de lletraferits i defensors de la terra i de l'art que es trobaven a la font del Canyo i que van formar el col·lectiu Verger d'Art, tenia una ànima: Joaquim Bauxell i Costa (1921-1997), personatge polifacètic que també fundà l'Associació Amics de la UNESCO de Girona i que havia destacat com a professor de català a través d'Òmnium Cultural, en aquells temps difícils. Però Joaquim Bauxell era, també, poeta, amb unes composicions que enaltien la gent i la vila nadiua. Amb el temps se li va dedicar la biblioteca municipal del carrer major. Enguany s'ha celebrat el centenari del seu naixement (14 d'abril de 1921) i Anglès ha organitzat, sobretot des de la institució que porta el seu nom, una sèrie d'activitats commemoratives al llarg de l'any. Bauxell és l'autor, també, de la famosa sardana *Gales d'Anglès*, del músic Pere Masats.

>> Un moment de la celebració del centenari de la pastisseria Frigola de Lloret de Mar.

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > NATÀLIA CASTRO,
resident a Burkina Faso

Sense voler-ho, o potser sí, he anat caminant la meua vida professional cap a l'Àfrica. Un cop acabats els estudis superiors i després de quatre anys d'experiència treballant en una institució humanitària internacional, vaig fer les maletes i em vaig submergir en aquest gran continent. Des de llavors m'he dedicat en cos i ànima a observar i entendre la complexa heterogeneïtat que em rodeja i a ser-ne capaç de transmetre-la, a través de relats curts i imatges, a la resta del món a través del meu blog (<https://www.tasteofafricablog.com>). A més, formo part, com a experta, de diferents projectes de cooperació. Actualment i des de fa gairebé dos anys visc a Burkina Faso, en concret a Bobo-Dioulasso, la ciutat financera del país i la segona més poblada, després de Ouagadougou, la capital. Hem de tenir en compte que Burkina Faso és un dels països més pobres del món (ocupa la posició 182 d'un total de 189 a l'Índex de Desenvolupament Humà de les Nacions Unides) i

que el nord està en conflicte des de fa sis anys llargs. Aquest conflicte s'ha anat agreujant des de principis del 2019 i ha conduït a una forta degradació de la situació humanitària del país, que s'uneix a la crònica crisi alimentària i nutricional iniciada l'any 2012. Ara mateix, el 85 % de la població necessita una assistència humanitària multisectorial. Per tot això, i fins a dia d'avui, us podria dir que la meua vida aquí és una combinació entre senzillesa i aflicció. Senzillesa perquè el ritme de vida em permet viure l'aquí i l'ara, aprofitant i gaudint cada instant del dia amb el mínim i imprescindible, i sobretot sense l'estress que tan bé coneixem a occident. Però també aflicció. Aflicció perquè aquí la misèria és palpable, però sobretot perquè en coneixes les arrels, saps com arrencar-les, però no tens el poder per fer-ho, encara. La confiança en el meu treball i l'esperança (que mai es perd), però, em permeten dir que la meua vida a Burkina Faso és felicitat en estat pur.